

ת"פ 10857/03/19 - מדינת ישראל נגד עליזה קיטרינג בשרי בע"מ 2. מבורך כהן שירותי קפה בע"מ, מבורך כהן יזמות בע"מ, מבורך כהן

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 10857-03-19 מדינת ישראל נ' מבורך כהן
שירותי קפה בע"מ ואח' ת"פ 54963-07-19

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
המאשימה
נגד
הנאשמים

1. עליזה קיטרינג בשרי בע"מ 2. מבורך כהן שירותי קפה בע"מ
3. מבורך כהן יזמות בע"מ
4. מבורך כהן

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד נוי אוקמן סבן
הנאשם בעצמו
ב"כ הנאשם - עו"ד טליה גרידיש

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם בביצוע עבירות כדלקמן:

נאשמת 1 הורשעה בביצוע 5 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד לפי סעיפים 117(א)(6) ו- 88(א) בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו- 1975 (להלן - חוק המע"מ) ולפי תקנה 23(ב)(1) לתקנות מס ערך מוסף, תשל"ו 1976 (להלן - תקנות המע"מ),

ובביצוע עבירה של אי תשלום המס במועד לפי סעיפים 118 ו- 88(א) בחוק המע"מ ולפי תקנה 23(ב)(1) לתקנות המע"מ.

נאשמת 2 הורשעה בביצוע 8 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד לפי סעיפים 117(א)(6) ו- 88(א) בחוק המע"מ ולפי תקנה 23(ב)(1) לתקנות המע"מ.

נאשמת 3 הורשעה בביצוע 2 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד לפי סעיפים 117(א)(6) ו- 88(א) בחוק המע"מ ולפי תקנה 23(ב)(1) לתקנות המע"מ.

נאשם 4 שהוא מנהלן של נאשמות 1-3 הורשע מכח אחריותו כמנהל לכלל העבירות קרי בביצוע 15 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד לפי סעיפים 117(א)(6) ו- 88(א) בחוק המע"מ

ובביצוע עבירה של אי תשלום המס במועד לפי סעיפים 118 ו- 88(א) בחוק המע"מ ולפי תקנה 23(ב)(1) לתקנות המע"מ.

2. על פי עובדות כתבי האישום הנאשמות, והנאשם שהוא מנהלן לא הגישו במועד דוחות תקופתיים לרשויות מע"מ, בין התאריכים 4-16-12/18, כל נאשמת מספר פעמים כמפורט לעיל, דוח אחד אחד הוגש במועד, אך ללא סכום המס הנקוב בצידו.

הדוחות הוגשו באיחור וסכומי המס בגין הדוחות לא שולמו כלל או שולמו באופן חלקי, כך שבמועד הגשת כתב האישום חוב המס הכולל שנבע מהדוחות עמד על סך 378,440 ₪.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה בערכים המוגנים לאור היקף העבירות ולכך שבוצעו במסגרת 3 חברות שונות, לדבריה מתחם העונש ההולם לכל עבירות המע"מ שבכתב האישום נע בין 4-9 חודשי מאסר בפועל, 2-8 חודשי מאסר מותנה, קנס כספי בשיעור שנע בין 5% ועד 10% מגובה המחדל התחילי וכן חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה בעתיד.

המאשימה הפנתה לאסופת פסיקה התומכת בטיעוניה.

ב"כ המאשימה ציינה כי מאז תחילת ההליך המשפטי הנאשם הסיר מלוא המחדל, לדבריה אין לנאשם הרשעות קודמות בעבירות מס

לאור מכלול הנתונים עתרה המאשימה להטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, 5 חודשי מאסר מותנה, קנס בסך 19,000 ₪ והתחייבות ועל נאשמות 1-3 קנס סמלי.

4. ב"כ הנאשמים טענה כי הנאשם אדם צעיר שהקים מספר מסעדות, נקלע לקשיים עסקיים, נכנס לחובות של 5 מיליון ₪, נאלץ לפנות לשוק האפור, והמצב החל להתדרדר כמו כדור שלג. הוא נאלץ למכור את בית הוריו, פנה לכינוס נכסים ופשיטת רגל וכיסה את כל חובותיו. הוא אף פנה למע"מ כדי לפתוח עוסק מורשה חדש כדי להמשיך לעבוד על מנת שיוכל לפרוע חובותיו גם למע"מ. לאור המאמצים שערך הנאשם להסרת מלוא המחדל ביקשה ב"כ הנאשם להסתפק במאסר מותנה. ב"כ הנאשם הפנתה אף היא לאסופת פסיקה מטעמה.

5. הנאשם ציין שישב עם נציג מע"מ והסדיר את מלוא חובו. מבקש להימנע מהטלת מאסר לאור המאמץ הרב שערך לצורך החזרת החוב, המחיר האישי ששילם, החובה שלו להמשיך ולהתפרנס, ולשלם לאימו שכ"ד שכן נאלצה למכור את ביתה על מנת לפרוע חובותיו למע"מ. הנאשם ציין כי עונש מאסר עלול להוות פגיעה תדמיתית.

דין והכרעה

עונש אחד לכל העבירות

6. הנאשמים נותנים את הדין בגין ריבוי עבירות.

בית המשפט העליון קבע כי כל דוח שלא הוגש מהווה עבירה בפני עצמה ואין מניעה לגזור ענישה במצטבר בגין כל דוח. ראו רע"פ 5953/08 עתאמלה נ' מדינת ישראל (22.10.08):

"הלכה היא מלפני בית משפט זה כי כל דו"ח תקופתי אשר לא הוגש כנדרש לפי חוק מס ערך מוסף ייחשב כעבירה בפני עצמה. כל הגשת דו"ח הינה אירוע בפני עצמו המתבצע בזמן נתון, ואין בדמיון בין הפעולות המתבצעות בעת הגשת כל דו"ח ודו"ח במועדו בכדי לגרום לפעולות נפרדות אלו להפוך לידי מקשה אחת (ראו בר"ע 717/85 קונפורטי נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(4) 806 (1985)). אי לכך, בצדק הורשע המבקש בשמונה עבירות שונות בגין כל אחד מהדו"חות שלא הוגש כנדרש על פי חוק מס ערך מוסף, ולא הייתה כל מניעה מפני בית המשפט לגזור עליו 12 חודשי מאסר בגין כל דו"ח שכזה, באופן מצטבר."

ראו גם רע"פ 1130/20 דוד דהן נ' מדינת ישראל (13.4.20).

7. עם זאת, מעיון בפסיקת בתי המשפט ניתן ללמוד כי במרבית המקרים, כשנאשם נותן את הדין בגין ריבוי עבירות של אי הגשת דוחות במועד, נקבע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות ונגזר עונש כולל לכל העבירות. ריבוי העבירות כמו גם משך התקופה שבוצעו העבירות וסכום החוב המצטבר לרשויות המס, נלקחים בחשבון עת נשקלת חומרת הנסיבות.

ראו למשל רע"פ 4173/15 אבו הלאל ואח' נ' מדינת ישראל (29.6.15):

"במקרה שלפניי מדובר בביצוע 26 עבירות לאורך תקופה ארוכה מאוד של אי הגשת דו"חות כנדרש בדיון. אין חולק כי מדובר בנתונים חמורים הן מבחינת כמות העבירות והן מבחינת אורך התקופה, ועל כן אין בידי לקבל את טענות המבקשים בדבר היות העבירות מצויות במדרג הנמוך של חוק המע"מ. בנסיבות אלה, אף אם היה דבר בטענה זו של המבקשים, יש לשים דגש על חומרת הנסיבות."

ראו גם רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.2014); רע"פ 253/19 ערן ריכטר נ' מדינת ישראל (20.1.2019).

המאשימה עצמה בטיעוניה לא ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם לכל עבירה בנפרד, אלא עתרה למתחם עונש הולם אחד לכלל העבירות ולענישה אחת אשר תכלול את כלל העבירות שבכתב האישום.

8. לאור כל האמור, בהתאם להוראת סעיף 40(ג) לחוק העונשין התשל"ז 1977, בשים לב שהעבירות בוצעו בסמיכות זמנים, כולן על רקע מצוקה כלכלית אליה נקלע הנאשם במסגרת ניהול עסקו, בשים לב לפסיקה

הנוהגת ולעמדת הצדדים, יקבע מתחם עונש הולם אחד הכולל את כל העבירות המפורטות בכתב האישום.

מתחם העונש ההולם

9. **הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירות שביצע הנאשם הם: שמירה על יציבות המשק והקופה הציבורית. מערכת המס מיועדת לאפשר לממשלה לפעול לקיום צרכי החינוך, הבריאות, הרווחה, הביטחון, לקידום ערכים חברתיים ראויים ועוד. פגיעה בדיווח במועד ובתשלום המס גוררת פגיעה בכיסו של כל אזרח ואזרח, במחסור בשירותים ציבוריים, פגיעה בערך השוויון בחלוקת נטל המס, פגיעה בסולידריות החברתית, פגיעה ביכולתה של רשות המס לקבל המידע הדרוש לה לצורך גביית מס אמת, ולבצע את מלאכת גביית המס והפיקוח על הגביה.

בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין עמד על החומרה שבעבריינות המס ועל החשיבות בענישה אשר תתן משקל בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה, ותעדיף על פני נסיבות אישיות, על מנת שלא להביא לכרסום במוטיבציה של כלל משלמי המסים למלא חובתם.

ראו למשל ברע"פ 512/04 **אבו עביד נ' מדינת ישראל** (15.4.2004):

"עבריינות המס בכללה, אינה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס..."

ראו גם רע"פ 9004/18 מאיר יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל."

ראו גם רע"פ 5823/09 **באשיתי נ' מדינת ישראל** (17.8.2009); רע"פ 3137/04 **חג' נ' מדינת ישראל** (18.4.2004); רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (20.2.13); רע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל** (9.3.14); רע"פ 3385/13 **דימיטשטין נ' מדינת ישראל** (29.5.13); רע"פ 7964/13 **רובינשטיין נ' מדינת ישראל** (31.12.13); רע"פ 7790/13 **חיים נ' מדינת ישראל** (20.11.13); רע"פ 1717/14 **ליזרוביץ נ' מדינת ישראל** (30.3.2014); רע"פ 5358/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (10.07.12); רע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.07.2013); רע"פ 5308/18 **ג'בארין נ' מדינת ישראל** (18.7.2018); רע"פ 1383/22 **אבו כאשף גאבר נ' מדינת ישראל** (8.3.22) ורבים אחרים.

לעניין חומרת העבירה של אי הגשת דוחות מע"מ במועד ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 1875/98 אורן בנגב - מתכות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל (7.9.20):

"אי-הגשת דוחות במועד משמעותה שימוש פרטי בכספי הציבור. אי-רישום במועד משמעותו אי-תשלום מס וכן ניכוי שלא כדין של מס תשומות על חשבון הציבור. אי-דיווח במועד ואי-רישום במועד הם גם אמצעים להשתמטות ממס. לאור כל זאת בולט האופי השלילי שבהתנהגות שמהווה את העבירות. העונש בצדן - שנת מאסר - אינו קל כלל ועיקר, ויש בו כדי להשליך על אפיון כעבירות של מחשבה פלילית".

10. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא משמעותית בשים לב לריבוי העבירות, לכך שבוצעו במסגרת של 3 חברות שונות ולהיקף הפגיעה בקופה הציבורית.

11. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות** נתתי דעתי לכך שהנאשם איחר בהגשת 15 דוחות, (איחור הנע בין 11 יום ועד 11 חודשים), נתתי דעתי לכך שהיקף הפגיעה בקופה הציבורית עמד על 378,440 ₪.

נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו ללא תחכום, ללא אינדיקציה לתכנון מוקדם או לכוונה לחמוק מתשלום.

נתתי דעתי לדברי הנאשם לפיהם העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית, הגם שאין בכך כדי להוות נסיבות לקולה.

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי אין זכות לעכב כספי מס גם על רקע קשיים כלכליים.

ראו למשל ברע"פ 4844/00 **ברקאי נ' מדינת ישראל** (9.12.2001); רע"פ 6167/11 **ספקיוריטי המוקד המרכזי בע"מ נ' מדינת ישראל** (19.2.12).

12. **עיון בפסיקה הנוהגת** במקרים דומים, מעלה כי העונשים המוטלים על נאשמים נעים ממאסרים מותנים ועד למספר חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה וקנסות הנעים בין אלפי שקלים לעשרות אלפי שקלים. במקרים בהם סכומי המס מאוד גבוהים והמחדלים הוסרו מסתפקים בתי המשפט לא אחת בענישה צופה פני עתיד, לעומת זאת, כאשר עסקינן בריבוי עבירות ובהיקף משמעותי, וכאשר המחדלים לא הוסרו, הענישה הרווחת היא מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריה ובמקרים הקלים יותר, מאסר לריצוי בעבודות שירות. אך קיימים גם מקרים, בהם בתי המשפט מסתפקים בענישה צופה פני עתיד, גם מקום בו המחדל לא הוסר. ראו למשל:

רע"פ 4576/19 **אבו שמאלה נ' מדינת ישראל** (10.7.2019). המבקש הורשע על פי הודאתו בביצוע 17 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק המע"מ. סכום המחדל 303,688 ש"ח. המחדל הוסר באופן חלקי ובמועד גזר הדין עמד חוב המס על סך של 112,429. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 2-12 חודשי מאסר, קנס בסך 7,000-30,000 ₪ וענישה נלווית, וגזר על המבקש מאסר בן 100 ימים, קנס בסך 15,000 ₪ וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1579/18 **עיד אבו אלקום נ' מדינת ישראל** (20.3.18). המבקש הורשע על פי הודאתו בביצוע 47 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד לפי ס' 117(א)(6) לחוק המע"מ. סכום המחדל עמד על 462,815 ₪. עד למועד גזר הדין המס לא שולם. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם כולל מאסר לתקופה של 6-12 חודשים, קנס בסך 30,000-50,000 ₪ וענישה נלווית וגזר על המבקש 8 חודשי מאסר בפועל, קנס ע"ס 40,000 ש"ח וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 4173/15 **אבו הלאל ואח' נ' מדינת ישראל** (29.6.15). המבקשים הורשעו בביצוע 26 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד לפי ס' 117(א)(6) לחוק המע"מ, סכום המחדל עמד על 400,000 ₪. המס לא שולם עד למועד גזר הדין. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם לכל העבירות נע ממאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל, וגזר על כל אחד מהמבקשים 8 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 20,000 ₪ וענישה נלווית. ערעורם של המבקשים נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 3757/04 **עומר זידאן נ' מדינת ישראל** (31.5.04). המבקש הורשע על פי הודאתו בביצוע 10 עבירות של אי דיווח במועד לפי ס' 117(א)(6) לחוק המע"מ, סכום המס הנובע מדוחות אלו עמד על 360,000 ₪. המבקש לא הסיר את המחדל. בית משפט קמא גזר על המבקש 7 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 25,000 ₪ וענישה נלווית, בית המשפט המחוזי הקל על המבקש נוכח מצבו הרפואי והעמיד את המאסר על 5 חודשים, יתר רכיבי העונש נותרו ללא שינוי. בקשת רשות ערעור נדחתה.

עפ"ג (באר שבע) 26414-05-22 **מדינת ישראל נ' זיאד אלנססרה** (15.6.22). המשיב הורשע על פי הודאתו בביצוע 7 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד לפי סעיף 117(א)(6), ועבירה של אי הגשת דוח שנתי במועד למס הכנסה. סכום המחדל עמד על 419,678 ₪. המחדל הוסר במלואו. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 0-9 חודשי מאסר וענישה נלווית, וגזר על הנאשם מאסר מותנה, קנס בסך 15,000 ₪ וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המערער על קולת העונש והחמיר בעונשו של המשיב כך שהוסיף לעונש שהוטל חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות.

עפ"ג (באר שבע) 24879-02-22 **מדינת ישראל נ' אבו קוש** (18.5.22). המשיב הורשע על פי הודאתו בביצוע 9 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד לפי סעיף 117(א)(6), ו- 2 עבירות נוספות של אי תשלום המס המגיע בגין הדוחות לפי סעיף 18 לחוק המע"מ. סכום המחדל עמד על 536,039 ₪. המחדל הוסר במלואו. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 0-12 חודשי מאסר וענישה נלווית, וגזר על הנאשם מאסר מותנה, קנס בסך 30,000 ₪ וענישה נלווית. בהמלצת בית המשפט המערער חזרה בה מהערעור.

עפ"ג (מרכז) 39735-08-21 **שי אדלר נ' מדינת ישראל** (28.11.21). המערער הורשע על פי הודאתו בביצוע 11 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד. סכום המחדל 335,000 ₪. המחדל לא הוסר. בית משפט קמא קבע מתחם עונש הולם הנע ממאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר, קנס בין 1000-7000 ₪ וענישה נלווית וגזר על המערער שני חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 4000 ₪ וענישה נלווית. ערעורו של המערער נדחה בהסכמתו.

עפ"ג (באר שבע) 23647-05-19 **שקאר גאבר נ' מדינת ישראל** (25.9.19). המערער הורשע בביצוע 9 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד. סכום המס הנובע מדוחות אלו עמד על 458,861 ₪. המערער לא הסיר את המחדל. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4-9 חודשי מאסר וענישה נלווית וגזר על המערער 7 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 35,000 ₪ וענישה נלווית. הערעור נדחה.

עפ"ג (מרכז) 62686-11-15 **קליר תעשיות זכוכית בע"מ נ' מע"מ רמלה** (17.5.16) המערער הורשע בביצוע 34 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד. סכום המס הנובע מדוחות אלו עמד על 404,106 ₪. המערער הסיר את המחדל. בית משפט קמא קבע כי הרף התחתון של המתחם מתחיל מ-4 חודשי מאסר וגזר על המערער 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 17,000 ₪ וענישה נלווית. בהסכמת המערער - הערעור נדחה.

ת"פ (רמלה) 14520-06-18 **מדינת ישראל נ' כהן ואח'** (2.7.20). 5 דוחות שלא הוגשו במועד, ו-9 עבירות של אי תשלום המס. סכום המחדל הכולל כ- 392,000 ₪. מתוכו הוסר מחדל בסך של 115,000 ₪. נקבע מתחם ממאסר מותנה ושל"צ ועד 10 חודשי מאסר בפועל ומקנס של אלפי שקלים ועד 30,000 ₪. הנאשמים נדונו למאסר מותנה, 400 שעות של"צ קנס בסך 10,000 ₪.

ת"פ (רחובות) 23600-08-13 **מדינת ישראל נגד אליהו מאור ואח'** (25.3.18). 37 דוחות שלא הוגשו במועד ו-10 עבירות של אי תשלום המס הנובע מהדוחות. סכום המחדל כ- 400,000 ₪. המחדל לא הוסר אלא באופן חלקי. נקבע מתחם מאסר מותנה ועד 8 ח' מאסר וקנס שנע בין 4,000-20,000 ₪. נדונו למאסר מותנה, של"צ בהיקף של 350 שעות וקנס בסך 8000 ₪.

13. באשר לגובה הקנס. עסקינן בעבירות אשר נעברו ממניע כלכלי וישנה חשיבות לענישה כלכלית מרתיעה. גובה הקנס מושפע מהיקף העבירות. עם זאת, ובהתאם להוראת סעיף 40 ח לחוק העונשין, בקביעת מתחם הקנס ההולם יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם.

14. לאור כל האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות שביצע הנאשם בנסיבות שבפני נע ממאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר, קנס הנע בין 15,000-38,000 ₪ וענישה נלווית.

שיקולים בגזירת עונשו של הנאשם

15. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום.

16. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנתונים שלהלן:

· זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו בהזדמנות ראשונה.

· זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר הרשעות קודמות.

· זקפתי לזכותו את העובדה שפעל להסרת מלוא המחדל ולאחר הגשת כתב האישום שילם מלוא חובותיו

למע"מ בסכום כולל של 378,440 ₪. את המאמץ הרב שהשקיע הנאשם לצורך הסרת המחדל, לרבות מכירת בית מגוריה של אימו אשר נאלצה בגיל 70 לעבור להתגורר בשכירות אותה הוא משלם.

ראו גם רע"פ 7851/13 עודה נ' מדינת ישראל (3.9.15):

"כידוע, בית המשפט נוהג לשקול הפחתה בעונשו של נאשם שהחליט לתקן את העיוות שנגרם מעבירותיו (ראו: ע"פ 395/75 צור נ' מדינת ישראל, פ"ד ל(2) 589 (1976)). בהקשר לכך צוין כי "... אינטרס ציבורי הוא לעודד החזרת הגזילה על-ידי הקלה מסויימת בענישה שמידתה תלויה בהיקף ההשבה" (ראו: ע"פ 1341/02 מזרחי נ' מדינת ישראל (21.10.2002)). התחשבות בהסרת המחדל על ידי הנאשם בעת גזירת הדין נועדה לקדם שתי תכליות עיקריות: האחת, סילוקו של המחדל כרוך בהשלמת החסר מקופת המדינה והטבת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה. השנייה, עידוד הבעת חרטה וקבלת אחריות לביצוע העבירה בידי הנאשם."

· לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו, את נסיבותיו האישיות כפי שפורטו על ידי הנאשם ובא כוחו.

17. לאור מכלול נתוניו של הנאשם ובדגש על כך שהסיר את מלוא המחדל ושילם את מלוא סכום המס לרשויות המס, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם בכל הנוגע לרכיב המאסר.

עונשם של הנאשמים

18. סיכומי של דבר, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים.

נאשמת 1

קנס בסך 100 ₪, אשר ישולם תוך 90 יום.

נאשמת 2

קנס בסך 100 ₪, אשר ישולם תוך 90 יום.

נאשמת 3

קנס בסך 100 ₪, אשר ישולם תוך 90 יום.

נאשם 4

א. מאסר בן 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מהיום לבל יעבור הנאשם כל עבירה לפי חוק מע"מ.

ב. קנס בסך של 20,000 שח או 40 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.10.22.

ג. הנאשם יתחייב בפני על סך של 20,000 ₪ וזאת לבל יעבור עבירות על חוק המע"מ תוך 3 שנים מהיום. במידה ולא יתחייב - יאסר למשך 20 יום.

את הקנס ניתן לשלם תוך 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 ימים מהיום

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ב, 13 יולי 2022, במעמד הצדדים.